

Deindè observa mendacii patrem ea promittentem, quæ in suâ potestate non sunt. Sic sæpè multos vanâ deludit spe, ut somnia sibi fingant, vel persuaderi per alios sibi sinant; quò inducat in aliud quod peccatum. Prætereà attende quantum sit malum avaritia, et ambitio, quæ faciunt adorare diabolum. Certè *avaritia idolorum servitus* vocatur, quòd illius causâ nihil non fiat. Proindè Christus impossibile dixit servire *Deo et Mammonæ*. Et, quod est miserandum, non pro toto mundo, sed pro uno palmo terræ, à multis diabolus adoratur. Pellitur tentator: *Vade, Satana! scriptum est enim, Dominum Deum tuum adorabis, et illi soli servies*. Tali zelo repellendus est; maximè càm Dei honor directè tangitur, ut hic.

PUNCTUM III.

Ibid. v. 11. Tunc reliquit eum diabolus: et ecce angeli accesserunt, et ministrabant ei: missi à Patre æterno, non unus, sed plures, ad honorandum filium ex certamine victorem, et ad ministrandum esurienti. Et ministrabant summâ cum reverentiâ. Sic Deus consulit suis. Feram patienter defectum rerum, Deo fidens. Et in tentationibus, ille sit præ oculis. Sed nunquam me securum putabo à tentatione in posterum: dicitur enim Satan *ad tempus* à Christo recessisse.

Luc. 4. 13.

Providentia Dei circa suos;

MEDITATIO VI.

De Vocatione apostolorum.

PUNCTUM I.

CUR abjectos elegerit. 1. Quia ipsemet Christus venit pauper et humilis; voluit tales habere associas, et in hoc ipso exercere humilitatem: *Cum simplicibus sermocinatio ejus*. 2. Quia oportebat prædicatores Evangelii fundatos esse in humilitate, ne sibi gloriam Evangelii arrogarent. Juvat autem ad humilitatem, meminisse undè assumptus sis. 3. Ut illustrior fieret propagatio Evangelii; et agnosceretur esse opus Dei, quandò per tales subderetur Christo mundus. Ex istis collige humilitatis studium, et quòd Deus zelotes sit gloriæ suæ, ut ea non usurpetur ab hominibus.

Elegit pauperes pauper.

Prov. 3. 32. Ut essent humiles.

Ut virtus Dei clareresceret.

PUNCTUM II.

Quales secundum mores vocaverit. 1. In quibusdam præcessit propinquior quædam dispositio; ut in Andrea, qui in scholis Joannis inceperat institui, cujus discipulus erat. Et inerat ei desiderium majoris perfectionis. Nam, cùm audisset præceptorem suum Joannem Baptistam de Christo dicentem: *Ecce Agnus Dei*; continuò adhæsit Christo. Inerat etiam zelus pro aliis; undè statim adduxit Petrum ad Jesum, dicens ei *Invenimus Messiam*:

Vocat perfectos; Andream, etc.

Rudes
piscato-
res, Pe-
trum, etc.
Matt. 4. 8.

2. In quibusdam remotior præcessit dispositio, sed apta; ut in duobus paribus fratrum, Petro et Andreadâ, Joanne et Jacobo. Erant enim piscatores, duro ac humili labori assueti; deinde inter se magnâ caritate conjuncti: qui mores apti sunt Evangelio, quod requirit homines laboriosos, non desides, et colendæ caritati ac societati idoneos. 3. In quibusdam contrâ suberat impedimentum, quòd peccatores essent, et mundo impliciti; ut Matthæus et Saulus Christi persecutor: in quibus et magis potentia vocantis commendatur, et misericordia, ut nemo desperet. Ex primo et secundo puncto collige, quales dispositiones debeas æmulari, ut fias aptum divinæ gloriæ instrumentum. Et adverte quòd illæ ipsæ sint dona Dei. Ex tertio, ama bonitatem quæ etiam imparatos et immerentes vocat, ut te.

Peccato-
res, Mat-
thæum,
et Sau-
lum.

PUNCTUM III.

Vocat
sensim.

Varii vocationis modi. 1. Quosdam vocavit sensim: ut Petrum et Andream, quos primùm familiariter admisit ad colloquium privatum; deinde paulatim auditores habuit et adhærentes pro tempore: deniquè ad perpetuam sequelam vocati sunt. Hinc commendatur profectus in bono; et quòd Deus benè utentes minoribus donis promovet ad majora. 2. In vocando, Christus imperio usus est, et quamvis irretitos vitiiis, pravâ consuetudine, et præsentibus illecebris, verbo ab omnibus expeditit laqueis, et attraxit, ut Matthæum, dicens: *Sequere me.* 3. In

Matt. 9. 9.

Cum im-
perio.

ipso vocandi per imperium modo, adhibuit discrimen: nam Matthæum absolutè sequi jussit; filios autem Zebedæi quâdam invitatione ad melius: *Venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum.* Ubi etiam exprimitur apostolicum officium: ut et ipsi Christum imitatione sequantur, et alios inducant. Circa primum potes recolere, quomodò te Deus sensim vocavit, et permovit, donec te illi devoveres. Ac in ipsâ societate adverti potest similis progressus: ubi probatio novitiatûs præcedit; tum post vota, probatio altera usque ad gradum; qui quidem affectandus non est, sed ad eum nos aptare ex vocatione tenemur. Circa secundum et tertium recole, quàm potenter, simulque quàm suaviter vocavit te Deus, auferens à te amorem seculi, ac cœlestium inspirans.

Cum pro-
missione.
Matt. 4.
19.

PUNCTUM IV.

Obedientia apostolorum erga vocantem. 1. Captivatio iudicii, non æstimando quæ obstant; ut in Petro, cura filix, uxoris, et familiæ; in Zebedæis, senioris patris auxilium et solatium; in Matthæo, perplexitas rei nummarix, et dispositio rei familiaris; et plura talia in quolibet. 2. Conformitas et subjectio voluntatis; quæ sic repente omnem exiit affectum erga caros, et res possessas, ac penitus in vocantem transtulit. 3. Promptitudo exequendi vocationem, nullâ prorsus morâ interjectâ, absque repugnantiâ, et cum alacritate magnâ. Circa hæc col-

Obedien-
tia.
Intellec-
tus.

Volunta-
tis.

Executio-
nis.

lige vocationem frustrari, si ista desint; præsertim subjectio intellectûs, ex quâ pendent reliqua. Nam, qui nimium volunt esse sapientes, facillè inveniunt nodum in scirpo, ut eludant. Vocatio enim ad perfectionem divinâ magis quàm humanâ nititur ratione. Idemque caveri debet in aliis inspirationibus divinis; de rebus præsertim sensui repugnantibus: ¹ *Cor. 2.* nam animalis homo non percipit ea quæ sunt Spiritûs Dei. Age gratias, quòd tibi datum fuerit simpliciter obedire; sed cave dolos: nam sunt qui, post plures annos in religione, obtendere incipiunt quòd rem olim non intellexerint. Utiquè sicut primi parentes post prævaricationem; ita isti, postquam in-
^{14.} tepuerunt spiritu, facti sunt scientes bonum et malum. Recole etiam, quòd in omni obedientiâ præstandâ superiori requiruntur illa tria: 1. Ut absque discussione probes, tanquàm melius: 2. Ut posthabito privato affectu, afficiaris erga jussa: 3. Ut promptè et alacriter exequaris.

Tres gradus obedientiæ.

PUNCTUM V.

Remuneratio sequelæ. 1. Quòd eis Christus dignitatem apostolatûs contulit, ac legatos suos constituit. 2. Quòd eos adscivit in familiaritatem intimam, et convictum suum; faciens secretorum divinatorum conscios et participes, tanquam amicos. 3. Quòd eos, præ omnibus Veteris, Novique Testamenti sanctis, et Spiritu sanctificante impleverit, et gratiis gratis datis ornaverit: sapientiâ, virtute

Apostolatus.

Familiaritas.

Primitia sanctorum.

miraculorum, etc. 4. Quòd promisit, fore ut secum ^{Judices.} judices sederent in secundo adventu. Recognosce hæc ^{Eadem} quatuor in statu religioso; et speciatim in tuo, ad ^{præmia} quem te clementissimus Jesus, tali anno, vocare dig- ^{religioso-} ^{rum.} natus est. Primum quidem: nam, quod ait S. Paulus: *Pro Christo legatione fungimur... Reconciliamini* ^{2. Cor. 5.} ^{20.} *Deo*; id agit societas nostra ex instituto. Secundum, quia familiaritas cum Deo et quasi convictus, illustrationesque internæ, non aliis magis debentur, quàm iis, qui, ut Deo adhæreant, mundum reliquerunt. Et hujus rei præcipua cura habetur in societate. Quod si tu minus es assecutus, tibi imputa. Tertium, quia constat summos quosque sanctitate et sapientiâ, insignesque viros, ex religiosis fuisse. Et habet societas nostra etiam suos. Nimirum status religiosus fovetur singulariter à Deo, et habet auxilia ad sanctitatem acquirendam particularia. Quartum deniquè ad religiosos etiam pertinet: nempe ut qui mundum, sicut apostoli, pro Christo reliquerunt, mundum judicent.

MEDITATIO VII.

De generati vocatione Hominum.

QUIA Christus venit ut dissolvat opera diaboli, præmittitur vocatio, quâ ad se diabolus homines invitavit; tum verò, Christi.

PUNCTUM I.

Lucifer
furiosus,
et livore
ardens.

Ponatur ob oculos Lucifer, princeps hujus mundi, in throno, quasi rex, ignito et fumoso, teterrimus ipse, et truci vultu; stipatus innumeris dæmonum legionibus, in perniciem mortalium, et regni Christi

Laquei. everisionem, conjuratis. Triplici rem aggre diuntur viâ: per concupiscentiam carnis, quæ est gula et luxuria; per concupiscentiam oculorum, quæ est cupiditas habendi; et per superbiam vitæ, quæ est

Præda. appetitus excellentiæ. Agunt rem instantissimè, quasi que leones rugientes circumeunt, quærentes quem devorent: sed et subdolè se insinuant, uti serpentes. Plurimos autem perdunt, et à Christi vexillo in suum pertrahunt. Desebo super multitudine pereuntium; qui ita cæci sunt, ut cum alioqui nõrint stipendium suum fore æternum supplicium, nihilominus diabolo militent. Et heu, quòd ego ipse aliquando ex illis fui!

Hoc punctum fusiùs explicatur post Punctum tertium.

PUNCTUM II.

Christus
amabilis.

Contrà, consideretur Christus in humili subsellio, totus amabilis et suavis, circumfusam circa se mul-

Matt. 16. titudinem hominum invitans: *Si quis vult post me ve-*
24. *nire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et*

Luc. 9.23. *sequatur me.* Quibus verbis contraria prorsus suadet, *Suadet*
mortifica-
tionem. iis quæ diabolus suggerit. Nam primò, abnegatio sui est, renuntiatio voluptatum carnis, abdicatio divi-

tiarum, ac contemptus excellentiæ. Deinde, su- Crucem.
blatio crucis est præparatio ad ferenda contraria; nempè ad corporis afflictiones, ad egestatis ærumnas, ad humilitatem et subjectionem. Quæ opponuntur triplici concupiscentiæ à diabolo suggestæ; non solum privativè, sed quia inferunt contrariam passionem: pro voluptate dolorem, pro affluentia penuriam, pro exaltatione depressionem. Postremò vult, in abnegatione et crucis susceptione, ut ipsum imitemur: *Et sequatur me*, planè protestans, quia, *Sui imi-*
qui non bajulat crucem suam, et venit post me, non po-
test meus esse discipulus. Nempè intuitu assimilandi nos *tationem.*
Christo, impelli debemus. Porrò convenientissimum *Luc. 14.*
est ut ita agam. Nam, cum ex carne impellar ad *27.*
peccatum, debet mortificari: cum divitiæ et honores sint laqueus animæ, et fomes peccati, fugienda sunt: cum præsens vita sine cruce non sit, præstat utilem subire; et cum Christus, meî causâ è Cælo veniens, seipsum abnegaverit per omnia, crucemque sustulerit suam, concedet me ipsi conformari.

PUNCTUM III.

Quibus rationibus Christus utatur ad persuaden- *Rationes*
dum. *1. Qui voluerit animam suam salvam facere, per-*
det illam; et, qui perdiderit illam propter me, salvam
faciet illam. Jam si qui vitam pro Christo exponit, *Christi.*
tunc maximè eam lucratur, quia pro temporali reci- *Luc. 9.24.*
pit æternam; pariter, qui cætera, voluptates, opes, honores, mundique gloriam propter me spernit,

Matt. 16. recipiet eadem æterna. 2. *Quid prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiat? aut quam dabit homo commutationem pro animâ suâ? Interrogentur damnati: ipsi tibi dicent:*

Sap. 5. 8 et 9. *Quid nobis profuit superbia, aut divitiarum jactantia quid contulit nobis? Transierunt omnia illa tanquam umbra, et tanquam nuntius percurrrens; tormenta autem in æternum manent. 3. Filius hominis venturus est in gloriâ Patris sui, cum angelis suis: et tunc reddet unicuique secundum opera ejus. Qui crucem cum eo portaverit, cum ipso regnabit; qui vexillum Satanæ secutus fuerit, cum eo plectetur.*

Matt. 16. 27. *Filius hominis venturus est in gloriâ Patris sui, cum angelis suis: et tunc reddet unicuique secundum opera ejus. Qui crucem cum eo portaverit, cum ipso regnabit; qui vexillum Satanæ secutus fuerit, cum eo plectetur.*

Hæc cum ita sint, nec militare Christo simul et

Matt. 6. 24. *Satanæ liceat, quia nemo potest duobus dominis servire, præsertim tam dissitis: utri serviam? utri servivisse juvabit, et quisque volet, in tempore rationis reddendæ? Quanquam nec opus est ad illud tempus respicere: quando etiam nunc militia Satanæ durissima est; Christi autem, suavis. De illâ queruntur ipsimet sequaces: Lassati sumus in viâ iniquitatis et perditionis, et ambulavimus vias difficiles. Ad*

Matt. 11. 28 et 29. *hanc autem Christus invitans, ait: Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos, et discite à me quia mitis sum et humilis corde; et invenietis requiem animabus vestris: jugum enim meum suave est, et onus meum leve. Res mira! Crux Christi perflugium, et*

Jugum Christi. *levamen est, præ mundi servitute, quâ indulgetur voluptatibus, inhiatur opibus et honoribus, ut qui*

sapiunt, huc tandem tanquam ad asyllum recipiant se, et tanquam ad portum à jactatione tutum. Id autem faciunt mites et humiles corde; quia superbi non capiunt hanc sapientiam.

Explicatur fusiùs Punctum primum hujus Meditationis, quod agit de vexillo diaboli.

NOTA I.

Circa primum punctum. In throno Luciferi designatur principatus ejus super omnes dæmones: qui partim est ei naturalis, ob naturæ et potentia præstantiam præ reliquis; partim ex spontaneâ subjectione aliorum, qui, quem semel apostasiæ ducem secuti sunt, dum in peccato perseverant, etiam in illius obsequio manent. Quòd ignea et fumosa sedes describitur, designat pœnas, quas secum circumfert. Ignis fumosus est; non splendens, sed obscurus, ac ærens tantum. Nam alioqui thronus Dei apud Ezechielem instar ignis, sed splendidissimi apparuit. Horribilis est figurâ. Caret formâ et figurâ ille corporeâ; sed cum aliquam assumit, fert tetram ac sædam, qualis ipse intus est à pravâ et inordinatâ voluntate: horribilis aspectu, spirans minarum et cædis in totum genus humanum. Ad id impellitur: primùm odio Dei, quem experitur vindicem, volens sic privare eum obsequio suæ creaturæ, despectumque ipsi facere: deinde ambitione, ut sibi

Quid thronus Luciferi.

Quid sedes.

Ezech. 1. 27.

Ejus figura.

O dium.

Ambitio.

Invidia.
Locus. poliùs mortales serviant : deniquè invidiâ , ne fruatur homo felicitate , à quâ ipse excidit. In campo Babylonico repræsentatur , loco infami à superbiâ , ex quo homines dispersi sunt in mundi plagas. Quos igitur illic ambitione et superbiâ dementavit , etiam dispersos nunquàm desinit ad malum incitare.

NOTA II.

Quòd per dæmones impugnemur , testatur Paulus : *Non est nobis colluctatio adversùs carnem et sanguinem : sed adversùs principatus et potestates ; adversùs mundi rectores , tenebrarum harum ; adversùs spiritualia nequitia in cælestibus* : Et Petrus : *Tanquàm leo rugiens circuit querens quem devoret*. Quibus modis impugnent : Suggestione ad animum , concitatione affectùs mediante corpore , objectis occasionibus. Deindè impugnant quâ apertè , quâ tectè. Non sinuntur tentare , quantum volunt et possant , prohibente Deo : *Qui non patietur nos tentari supra id quod ferre possumus*.

Cur Deus tentari à diabolo permittit , cum aliqui ab intrinseco plùs satis habeamus tentationis in omni genere ? Quia Deus sinit agere res creatas ; et maximè liberas , et in iis dæmones : hi autem inimicitias immortales gerunt cum homine. 2. Quia à quo quis superatus est , *ejus et servus est* : homo autem victus est in Paradiso , ut jure subjaceat infestationi victoris. 3. Quia est materia meriti , et ostenditur virtus gratiæ ; et homo redditur humilior , et cau-

tior , et etiam fortior ex victoriâ ; et ad Deum docetur confugere : quanquam sine hâc impugnatione habeant etiam ista locum , ob hominis fragilitatem , et corruptionem. Omnis status obnoxius est infestationi. Justi eò minùs obnoxii , quòd sunt extra potestatem diaboli. Item religiosi ratione statùs , quia sunt consecrati Deo. Tamen ob alios fines extraordinariè sinuntur tentari , ut Paulus , Job , Tobias ; ne extollantur , ut discant compati , in exemplum virtutis.

NOTA III.

Circa triplicem tentationem : non ponitur concupiscentia carnis , quia exercitia secundæ hebdomadæ iis dantur , qui ex cœno emergerunt , et de statu cogitant eligendo. Insunt autem pericula statui , à divitiis , et honoribus , quæ æstimanda proponuntur. Concupiscentia autem carnis non est à statu , sed ab intrinseco : eaque fovetur in statu divitiarum , et potentia ; undè proinde dicuntur reliqua peccata provenire. Licet ergò certum sit à diabolo etiam concupiscentiam exstimulari , sicque eum plurimos sibi subjicere ; an ei tamen resistendum sit , in deliberationem non venit , cum id omnibus necessarium sit ; sed an status divitiarum et honorum tenendus ; ex quo , inter alia , concupiscentia licentiaque carnis exardescit.

MEDITATIO VIII.

De resignatione ad sequendam vocationem.

HANC resignationem Christus præcipit illis ver-
Luc. 14. 33. bis : *Omnis ex vobis , qui non renuntiat omnibus quæ possidet , non potest meus esse discipulus.* Quod intelligitur , primùm in præparatione animi , quando opus sit pro salute animæ jacturam omnium facere : deinde cum Deus peculiariter aliquem vocat ad eam perfectionem. Sed sunt tres classes.

PUNCTUM I.

Quidam nolunt media. Quòd quidam vellent sequi vocationem , et renuntiare omnibus ; sed media non admovent : *Vult , Prov. 13. 4. et non vult piger.* Sic in quâvis virtute amplectendâ contingit : placet humilitas , patientia , et reliquæ ; sed humiliatio non placet , pati renunt.

PUNCTUM II.

Volunt placencia. Quòd alii media capiunt , sed pro suo judicio et affectu ; ut ægri , qui pharmaca non quævis admittunt. Resignant se in manus Dei ; qui si inspiret , ut re abjiciant omnia , non tantùm affectu , renunt , tristantur : ut ille adolescens , qui *abuit tristis* , quòd juberetur omnia vendere , *si perfectus esse vellet.* Matt. 19. 22. Faciunt ut *Naaman Syrus* , qui cum juberetur *lavare in*
10.

De resignatione ad seq. voc. 273

Jordane , ut à leprâ mundaretur , recusavit ; quòd putasset , tactu manûs , se mundari ab Elisæo debuisse. Scilicet præscribunt media Deo ; non recipiunt oblata. Ita peccatur , cum in viâ spirituali dirigi volumus arbitrato nostro , non Patris consilio ; præsertim , quando acrius adhibetur remedium.

PUNCTUM III.

Denique alii se totos Dei voluntati ac providentiæ relinquunt , nihil excipientes ; memores illius : *Ego Indifferentes ad omnia. Isa. 48. 17.* Dominus Deus tuus docens te utilia , gubernans te in viâ quâ ambulas. His contingit , quod ibidem dicitur : *Facta fuisset sicut flumen pax tua , et justitia tua sicut gurgites maris.* Et hi ad portum feliciter perveniunt , quando ex præscripto Dei se duci sinunt , ut Saulus : *Domine , quid me vis facere ?* Sed in hoc gradu subest aliquid excellentius ; quando quis , etsi paratus est , et indifferens ad omnem Dei voluntatem , quoad se tamen , ob conformitatem cum Christo , Act. 9. 6. *Phil. 1. 29. *mallet pauper et contemptus Deo servire , ut qui dicebat : Mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi , per quem mihi mundus crucifixus est , et ego mundo.* Galat. 6. 14.*

Circa hanc Meditationem octavam.

NOTA.

Hæc Meditatio in exercitiis dirigitur ad electionem rectè faciendam de statu vitæ ; et constituit hominem in illâ indifferentiâ circa res creatas , quæ

in fundamento exercitiorum, uti necessaria, ex ipsâ ullimi finis rectâ intentione colligitur.

Porro hæc Meditatio est præcedentis Meditationis de duobus vexillis quædam explicatio, sive applicatio. In illâ enim Christus hortatus est ad contemptum mundi: quam adhortationem non æquè omnes ad animum admittunt suum; sed alii aliis, vel efficacius, vel remissiùs. Undè tres constituuntur classes. Verùm, quia religiosus, ratione statûs, jam se determinavit ad id quod perfectum est, omnes illas classes censetur supergressus. Potest tamen, in capessendâ perfectione, diverso modo se habere, juxta easdem classes. Nam quibusdam placet perfectio; sed remissè adhibent media. Alii adhibent; sed excipiunt aliquid, quod non sibi putant contentendum, contenti medioeribus. Alii deniquè nihil excipiunt, nullaque remedia recusant opportuna.

Diversitas
tenden-
tium ad
perfectio-
nem.

Examen. Considera ut te habeas: et applica prædicta ad particulares virtutes; puta humilitatem, patientiam, resignationem, et alias; in singulis examinans, quo in gradu consistas: an in velleitate tantum; an, si seriò vis, cum exceptione velis, an absolutè contendas: et inquire de causis te retardantibus, modisque excitandi. Possunt autem propriæ de singulis virtutibus meditationes institui; saltem de præcipuis, magisque necessariis.

MEDITATIO IX.

De nuptiis in Cana. Joan. 2.

PUNCTUM I.

BENIGNUS Dominus non abuit interesse convivio nuptiali, ut caperet occasionem benefaciendi, et discipulos suos confirmandi. Discamus etiam ex illo modestiam, et gravitatem inter gaudia; juxta illud: *Justi epulentur et exultent in conspectu Dei*; ut Ps. 67. 4. qui Deum præsentem considerant.

Christi
caritas.

Deinde, Mater piissima, nequaquam rogata, ultrò est sollicita pro reddendâ gratiâ invitantibus: quanto magis pro sibi devotis! De quâ Augustinus: *Quò cæteris sanctis est melior, eò est de nostris commotis, eisdem sollicitior.* Fidenter orat pro illis: *Fili! vinum non habent.* Satis putat insinuare necessitatem ei, qui pius est, et potest. O pro me sic ora! verum enim est, quòd vinum non habeam; videlicet caritatis et devotionis. Ac si ita te tangit corporalis necessitas, tangat potiùs mea spiritualis inopia. Discam ita orare, et Christo meas spirituales necessitates indicare.

B. Virgi-
nis mise-
ricordia.

Serm. 4
de Nat
Joan. 2. 3.

PUNCTUM II.

Christi responsum ad speciem durius: *Quid mihi est, et tibi est, mulier? nondum venit hora mea.* 1. Sic voluit significare se plusquam hominem esse; et Dei, sicut opus petitum Dei erat, ita tempus patrandi

4. Deo
nihil præ-
scriben-
dum.

designare; nec carni et sanguinis quidpiam esse dandum. Undè discamus non esse præscribendum Deo tempus subveniendi. Quare Judith reprehendit eos qui definiebant tempus tradendæ civitatis, nisi interim Deus opitularetur. O Domine, fac secundùm consilium tuum! 2. Ita respondit ut doceret nos affectum carnis deponere: undè nunquàm affectuoso matris nomine compellavit B. Virginem, sed mulieris; etiam in cruce: *Mulier! ecce Filius tuus.* Quin, cùm nunciaretur ei quæri se à matre, respondit: *Quæ est mater mea et qui sunt fratres mei?* quasi nec ipsa nomina carnalis cognationis et affectûs usurpanda sint. Undè illud: *Qui dixit patri suo et matri suæ: Nescio vos; et fratribus suis: Ignoro vos, et nescierunt filios suos; hi custodierunt eloquium tuum, et pactum tuum servaverunt.* 3. Ut occasio daretur B. Virgini exercendi eximias virtutes patientiæ, et humilitatis. Nihil enim est turbata, aut quæsta, cùm confundi videretur: quin nec fiduciam deposuit; sed quasi impetrasset, mox locuta est ministris. Sic non deiciat, cùm non exaudior, ac differor: *In silentio et in spe erit fortitudo vestra.*

PUNCTUM III.

Joan. 2. 5. Dicit Mater ejus ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite. Multa hic eximia. 1. Fiducia: non plus dicere potuisset, si Filius respondisset se facturum. 2. Lumen cœleste, quo intellexit, non absque cooperatione illorum, præstandum esse à Filio beneficium;

ficium; qui alioqui poterat id facere sine ministrorum operâ. 3. Docet nos, fiduciam obtinendi desiderata in obedientiâ divinatorum præceptorum fundari oportere. Nam Deus *voluntatem timentium se faciet*; et: *Si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum.* Et: *Si verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis, petetis; et fiet vobis.* 4. Quàm pauca et matura verba Mariæ, sive ad Filium, sive ad ministros! Et condam in corde meo ista: *Quodcumque dixerit vobis, facite*; sive per se, sive per superiores.

PUNCTUM IV.

Executio miraculi. 1. Laudanda ministrorum obedientia, implendo hydrias aquâ, quod non ad rem videbatur facere. Nempe tutum est Dei vicariis obtemperare, non inquirendo causas; quia sic inquirendo Eva decepta est. Et solet Deus aliquid in speciem repugnans injungere, ad judicii proprii submissionem; et, eo humiliter præstito, hominem consolatione, donisque afficere. 2. Potentia Christi, qui solâ voluntate, absque conatu, aquam mutavit in vinum. O, gaudeam de tam potenti Salvatore! ô, ille mutet cor meum in melius, ex frigido in fervens! En me offero, quia et opus est cooperari: *Qui fecit te sine te, non justificat te sine te.* 3. Effusa liberalitas Salvatoris: tantùm vini optimi pro hauftulo accepto reddit! Sed nec haustus aquæ frigidæ carebit mercede, et relinquentibus sua propter ip-